

[Arbejds- og boligministeren.]

andre problemer, der har særlig tilknytning til opgaven at skaffe varig beskæftigelse til provinsens ledige arbejdsmænd.

Udvalget, der således har fået et meget vidtspændende virkefelt, har straks sat stærkt pres på arbejdet, men det er mig ikke muligt på nuværende tidspunkt at oplyse, hvilke forslag der vil fremkomme som resultat af udvalgets arbejde.

Jeg har nævnt dette for at pege på, at regeringen allerede har taget de problemer, som det ærede medlem berørte i sit indlæg, op til nærmere overvejelse, men jeg vil yderligere benytte den givne lejlighed til her fra folketingets talerstol at udtale forhåbning om, at man ud over landet vil tage de forskellige problemer op til debat i de politiske foreninger, i organisationerne, i pressen, således at man gennem debatten kan finde frem til egnede forslag, hvorved udvalget kan få impulser og ideer, der bygger på saglige og redelige forslag, således at vi derigennem hjælper hinanden, lokale folk og administrationen, til at finde frem til mere varig beskæftigelse ude omkring i de forsømte områder.

Jeg anser det på denne baggrund for meget nyttigt, at ingeniør Gunnar Andersen, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen nævnte, i sin pjece „Vestjyllands fremtid“ har fremdraget en række områder, hvor der efter hans mening kan sættes ind. Mange af forslagene har været fremme før, men de er ikke blevet realiseret. Nu ser det ud til, at der bliver gjort et nyt forsøg, som efter aviserne at dømme vil komme til at hvile på bred lokal støtte, ikke mindst lokal økonomisk støtte. Som arbejdsminister kan jeg kun ønske, at der vil blive mulighed for herved at skabe et grundlag for varigt og produktivt arbejde til de arbejdsløse, men jeg må måske tilføje, at jeg ligesom det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen synes, at det skæmmer aktionen noget, at man har villet placere ansvaret ensidigt hos centraladministrationens embedsmænd. Det er næppe rimeligt og rigtigt, og jeg vil i hvert fald for mit vedkommende gerne i denne forbindelse have tilføjet, at vi i arbejdsministeriet og i det nedsatte udvalg gerne vil medvirke til, at vor beskæftigelsespolitik og administrationen af beskæftigelseslovene får en drejning

i retning af støtte til foranstaltninger, der danner grundlag for varig beskæftigelse.

Og må jeg så føje til, at man ikke bare skal vente på udvalgets resultater. Det vil være klogt af de lokale kredse ude omkring i landet, at de nu går i gang med et arbejde for at undersøge de muligheder, deres områder har, og lad os så mødes i et fælles arbejde, for jeg tror, at vi her er inde på det rigtige spor, hvor vi varigt kan skaffe beskæftigelse til områder, som i alt for lang tid har været forsømte.

Det ærede medlem hr. Peter Jørgensen fra Århus omtalte kirkebyggeriet. Jeg kan ganske kort sige, at spørgsmålet om byggeri af kirker og spørgsmålet om materialebevilgning hertil og herunder igen spørgsmålet om anvendelsen af statsmidler på dette område er taget op til behandling og i den nærmeste fremtid vil finde sin afgørelse.

Landbrugsministeren (Skytte): Det ærede medlem hr. Foged rejste spørgsmålet om forhøjelse af tilskud til hedebrug. Jeg skal om disse tilskud oplyse følgende om udviklingen fra 1945 til dato.

I 4 år, indtil 1949, var det årlige beløb, der blev ydet i tilskud, 206 500 kr.; 1949-50 blev det fastsat til 266 500 kr. Derefter forhøjedes tilskuddet til 300 000 kr. indtil 1954, hvor det forhøjedes til 340 000 kr., hvilket var gældende til udløbet af finansåret 1956-57. Som led i de almindelige bestræbelser for at fremskaffe besparelser på statens budget er der for 1957-58 kun bevilget 300 000 kr.

Ved udarbejdelsen af bevillingsforslaget for 1958-59 blev bevillingen til hedebrug taget op til fornyet overvejelse, men da man måtte nære betænkelighed ved så kort tid efter bevillingens nedsættelse atter at søge den forhøjet, har jeg ikke ment at kunne gå med til en forhøjelse af tilskuddet til de 340 000 kr., som var gældende de 3 foregående år. Heri ligger ingen underkendelse af hedebrugets arbejde, som har været ganske udmærket.

Må jeg tilføje, at jeg er lidt ked af, at det ærede medlem ud fra denne sag fandt anledning til at sige de ord til administrationen, som han gjorde. Det ærede medlem sagde den 6. december i år — Folketings-tidende sp. 1421 —:

„Fra administrationens side er det,